

Blodets vittnesbörd. Vid utredningar om trafikolyckor eller förseelser mot motorförordningen är konstaterandet av huruvida föraren varit alkoholpåverkad en synnerligen viktig sak. Kan det fastslås, att föraren varit mer eller mindre påverkad av »starka drycker», blir hans ansvarsrisk betydligt större, och befinnes han saken till förseelsen eller olyckan, så blir han under dessa förutsättningar enligt lagen ådömd ett betydligt strängare straff än därest han varit fullt nykter. Därjämte blir han alltid — om berusning konstateras — berövad sitt körkort för längre eller kortare tid.

De hittills av myndigheterna tillämpade metoderna för konstaterandet av alkoholpåverkan hos anklagade motorförare äro — vetenskapligt sett — ganska bristfälliga och ha många gånger gett missvisande utslag. Från rättssäkerhetens synpunkt har det därför varit önskligt att få fram en fullt tillförlitlig metod. Dessbättre har en sådan utexperimenterats av professor Widmark i Lund — en metod som bygger på fullt vetenskapliga principer. Enligt denna skall blodprov tagas från vederbörande i och för utrönande av alkoholhalten i blodvätskorna. Tillvägagångssättet är både enkelt och smärtfritt; genom ett nålstick i örnibben får man fram en droppe blod, som kemiskt undersökes av experter. Härigenom kan även den minsta alkoholpåverkan exakt konstateras och det kan även fastställas hur stor alkoholkvantitet vederbörande fortärt. Den nya metoden har ännu icke praktiskt tillämpats i något motormål. Dess införande torde väl dock endast vara en tidsfråga. Saken är i. n. beroende på k. m.:s prövning.